

IZVOLJEN JE NOVI DELAVSKI SVET

Dne 25. marca so bile izvršene volitve v novi delavski svet. Od 425 upravičencev jih je glasovalo 381. Upravičeno odsotnih zaradi boleznih in službenih poti je bilo 43. Glasoval ni 1 neopravičeno odsoten.

Od 35 kandidatov je bilo izvoljenih 21 delavcev in 9 delavk. Izvoljeni so bili naslednji tovariši:

Turšič Franc, obratovodja
Seljak Andrej, mojster
Lukančič Binči, politirka
Žitko Rudolf, obratovodja
Čuk Matko, mizar
Brenčič Ivanka, delavka v brusilnici
Kodele Ciril, bruslač
Leskovec Jože, delavec na krlišču
Brenčič Marija, delavka v brusilnici
Corn Janez, mizar
Rupnik Vilma, delavka v brusilnici
Tivan Alojz, predelavec
Ržen Franc, mizar
Drašček Ferdo, mizar
Mihevc Andrej, strojnik
Kozina Dušan, mizar
Čuk Ivanka, delavka v stolarni
Mivšek Feliks, mizar montaže
Brenčič Domine, kolar v stolarni
Skvarča Alojz, delavec v strojnem oddelku
Verbič Leopold, predelavec
Slabe Pavla, politirka
Primožič Franc, mehanik
Kunc Angela, politirka
Jerman Fani, politirka
Gantar Štefka, politirka
Nagode Anton, delavec
Molk Anton, delavec v strojnem oddelku
Tršar Franc, električar
Fetelin Ferdo, predrisač na žagi

Na prvi seji delavskega sveta, ki jo bo imel novo izvoljeni svet, bodo člani izmed sebe izvolili predsednika in pa upravni odbor podjetja.

Novemu delavskemu svetu želimo, da bi v tem letu čim bolj vodil naš kolektiv.

Pri nas v tovarni, v še večji meri pa na vasi, je mnogokrat mnogo govorjenja, udrihanja čez enega ali drugega, ki nepravilno dela ali na nekaj, kar enemu ali drugemu ni prav.

Ako bliže pogledamo vse skupaj, že na prvi pogled lahko ugotovimo, da obstojata dve skupini ljudi. Ena, manjša, neprestano nekaj dela, sodeluje v tovarniških odborih, pri socialistični zvezi, pri SKUD, pri Partizanu ali kjerkoli v najrazličnejših ustanovah javnega značaja.

Med temi so ljudje, ki leta in leta skromno in tiho delujejo v kakšnem društvu, ne zato, ker dobijo za to plačilo, kajti tako delo se ne plača, pač pa zato, ker jim njihova lastna vest pravi, da človek ne more živeti neodvisno od družbe.

Ne glede ali so študirani ali so brez šol in več je takih, ki so brez šol, vedo, da bi se življenje ustavilo ne samo za druge ampak tudi za njih, če pri nas ne bi bilo pridnih ljudi, ki ne bi poleg svojega rednega dela, za katerega prejemajo plačilo v denarju, še nekaj delali.

In res je tako. Nemogoče bi bilo živeti, kakor hoče živeti marsikak občan; delati samo zase, svoje delo prodati, ne plačevati davkov (to se jim zdi ropanje njihove lastnine), po drugi strani pa imeti ceste brez blata, šole, kjer bi se učili njihovi otroci, tovarne, kamor bodo hodili delati njihovi sinovi in hčere, razen tega pa še dobre igre, zabave itd. Če bi se življenje razvijalo po njihovih željah, bi svet postal divjina in življenje nemogoče.

Mi vsi, ki trdo delamo vsak dan za kos kruha, kljub temu, da nimamo univerz in šol, kljub temu, da smo le delavci v tovarni ter nas taki, o katerih smo prej govorili, postrani gledajo, bomo poleg dela v tovarni še drugje delali.

Danes že dobro vemo, ako ne bi bilo skupnih naporov in borbe najbolj poštenih ljudi, ki jih je vodila komunistična partija, ki je osvobodila ljudstvo okupatorja in nas rešila izkoriščevalcev, ne bi imeli v Logatcu danes tovarne, ki daje kruha 450 ljudem, kljub temu, da je bilo prej mnogo bogatih ljudi pri nas. Danes že dobro vemo, da če bi bilo po starem, se bi nas mnogo moralo raztepeti na vse kraje in prosjačiti. Danes vemo, da če ne bi bilo naše oblasti, bi bili še mnogo bolj nezaščiteni in izkoriščani kakor prej, kajti tovarn ni nihče poprej gradil, ker so bogatinci raje tiščali denar, delavskih otrok pa je bilo iz leta v leto več.

Zaradi tega bomo pokazali na vsakem koraku, da hočemo vse pridobitve, ki nam jih je dala naša oblast, obdržati ter jih krepiti in razvijati tako, da bo življenje lažje in iz leta v leto boljše.

Naš delavec in delavka bosta odslej sodelovala v odborih sindikatov, v odborih socialistične zveze in kot dobri člani se bodo borili na vseh masovnih sestankih proti zaostalosti in proti ljudem, ki hočejo živeti brez dela na račun drugih. Vključevali se bomo v telovadne organizacije, v prosvetna društva, povsod tja, kjer vidimo, da se z delom

da doseči napredek, ker če ne danes, bo pa jutri to prineslo našim otrokom boljše življenje.

Naš delavec bo s praktičnim delom v tovarni in na vasi pokazal vsem tistim, ki so s svojim jezikom vzvišeni nad našo stvarnostjo, da najmanjši kamenček, ki ga damo za skupno lepše življenje, več velja, kakor tisoč najlepših besed ljudi, ki govorijo in govorijo, ne napravijo pa nič.

Plačilo za tovrstno naše delo je danes še majhno, toda tudi to delo bo prinašalo vedno več sadov, to je lepše in kulturnejše življenje. Ljudi, ki samo govorijo, pa bo čedalje manj.

Zakaj mečemo proč denar?

Teško je v naši tovarni. Nimamo ventilatorja, vode, dobrega ogrevanja, manjka nam to in ono, manjka nam še sto raznih reči. Poleg tega še 98% plače, nikdar ne delimo dobička! To so problemi, ki marsikomu ne gredo v račun.

Ker smo pričeli z naslovom »Zakaj mečemo proč denar?«, moramo pač odgovoriti, zakaj po eni strani denarja nimamo, da bi lahko imeli to, kar nujno potrebujemo, in zakaj po drugi strani mečemo denar proč.

Verjetno je med nami še vedno manjše število ljudi, ki vedo, da smo morali vsaj to kar imamo, sami prislužiti in če bomo hoteli imeti 100% plače in kdaj še kaj preko, zopet sami sebi zaslužiti.

»Zaslužiti, to je lepa beseda, toda že danes delamo, da od nas vse teče,« tako nekako marsikdo govori.

Res delamo, res je, da imamo 90% zelo pridnih delavcev, toda ali je vse naše delo koristno? Ali je vsaka sraga potu poplačana? Ni! Prav tako ni, kakor ni plačano delo tistega človeka, ki bi iz potoka na breg metal vodo pa bi mu zopet vsa nazaj stekla. Ni plačano tako, kakor ni plačano delo tistemu delavcu, ki z rokami vali hlode na vagon — poleg njega pa stoji dvigalo brez dela. Ni plačano naše delo tako, kakor ni plačano tistemu delavcu, ki celi dan pošteno dela, na koncu dneva pa ugotovi, da je slabo naredil ter mora drugi dan isto delo ponovno začeti.

Lahko rečemo, da danes naš kolektiv v tovarni dela dva dni, plačan dobi pa en dan. Kakor za vsakega posameznika, tako tudi za nas velja, da vse, kar napravimo, prodamo ter za izdelke dobimo plačilo. Čim cenejše nek izdelek izdelamo, več ostane nam. In šele iz tistega, kar nam ostane, lahko boljše plačamo sami sebe v obliki mezde ter si nabavljamo vse one reči, ki so nam pri dobrem delu v tovarni potrebne. No, mi dejansko danes nekaj zaslužimo, toda v primerjavi z zaslužki drugih tovarn, ki so naši sorodne, kakor Podpeč, Duplica, Nova Gorica, je naš zaslužek tako majhen, da dejansko lahko rečemo, da denar proč mečemo. Proč mečemo zato, ker ga še ne znamo zaslužiti.

Razložil bi samo dva, tri primere, kjer mnogo delamo, toda zastoj.

V naši tovarni povprečno vsak dan 200 delavcev po 3 ure prevaža, prenaša ali pa išče material

od stroja do stroja ali čaka na material brez dela pri stroju. To nam da dnevno 600 ur ali letno 180.000 ur. V tovarni Duplica, kjer je 800 delavcev, prevaža in prenaša samo 30 delavcev dnevno 240 ur material ali letno 72.000 ur. Ker nas vsaka delovna ura stane 50 dinarjev, plačamo mi za te prenose letno 9 milijonov dinarjev. Duplica pa plača samo 3,6 milijonov dinarjev. Duplica naredi letno za 700 milijonov dinarjev izdelkov, mi pa le za 300 milijonov dinarjev izdelkov. Ali se vam ne zdi, da mi dejansko kar celih 5,4 milijona din preveč plačamo za prenose poleg tega, da bi delavci v tem času lahko na strojih najmanj 5-krat toliko napravili izdelkov. Teh 5,4 milijona din ni ničesar drugega, kakor proč vržen denar. Ali ni z drugo besedo rečeno, da bi bil lahko to naš čisti dobiček, ki bi šel za povišanje plač in za nabavo tistih reči, ki jih nujno potrebujemo.

Drugo tako vprašanje je naše skladišče rezanega lesa. Na 40.000 m² prostora imamo razmetane kope rezanega lesa in bukovine. 24 delavcev vsak dan prenaša, sklada les, poleg tega še en voznik stalno vozi po skladišču. To nas stane letno 3,6 milijona din v obliki mezd in 300.000 din v obliki plačila voznikom. Če bi imeli eno samo barako, dolgo 300 m, v katero bi vskladiščili ves naš rezan les, bi potrebovali za isto delo, samo boljše izvršeno, vsega skupaj 6 delavcev. 4 bi v 30 produkcijo zložili v barako in 2 bi zadostovala za odvoz v tovarniške obrate. Mezde bi nas stale 720.000 dinarjev. Voznik pa bi več ali manj sploh odpadel. Torej isto delo bi napravili za 3.180.000 dinarjev ceneje. Ali ne mečemo tudi tukaj denar proč! Ne mečemo denarja proč v tem primeru samo s sedanjim načinom dela. Mečemo ga tudi s tem, ker perabimo sedaj na leto za 1,5 milijona dinarjev leta za strehe. Ta les je v enem letu neuporaben. Če bi imeli barako, bi teh 1,5 milijona dinarjev prihranili. Dalje vržemo v enem letu proč za 2 milijona dinarjev lesa, ker se pri sedanjem načinu zlaganja lesa in kope les iz koncev hitro pokvari. Torej tudi tukaj bi prištedili!

Ker bi nas taka baraka stala okrog 6 milijonov ter bi po gornjem računu samo v enem letu prištedili 5.860.000 din, bi bila taká baraka plačana že v prvem letu, a v vsakem nadaljnjem letu bi

imeli 5 milijonov dinarjev samo na ta način več dohodka.

Tretji tak problem je premala pazljivost in varčevanje s potrošnim materialom. Mi imamo stalno za kakih 20 milijonov dinarjev najrazličnejšega potrošnega blaga na zalogi. Več kakor polovica takega blaga nam leži po pol leta v skladišču, marsikatero pa tudi eno leto in tudi več. Samo malo več pazljivosti pri porabi takega materiala, kot je na primer klej, žičniki, politura, brusni papir, ki stane 1 meter kar 1100 din itd., nam bi prineslo ogromne dohodke. Po drugi strani pa pravilno naročanje takega materiala in gledanje na to, da bi imeli na zalogi samo tistega, ki ga dejansko potrebujemo pa bi se takoj zmanjšala zaloga tega materiala na 10 milijonov dinarjev vrednosti. Kaj to pomeni? To pomeni že drugi prihranek v materialu. Prvi je v tem, da ga manj porabimo, ker ga manj porabimo, ga manj plačamo. Drugi pa je v tem, da danes plačujemo od 20 milijonov dinarjev zaloge tega materiala letno 6% obresti ali 1,2 milijona din, če pa bi ga imeli na zalogi samo za 10 milijonov dinarjev, bi plačali le 600.000 dinarjev obresti. Tudi to bi bil naš dobiček.

Četrto zelo pereč problem je v tem, da če greš skozi strojno vidiš vedno tri, štiri stroje, ki stojijo. Stojijo zato, ker je vsak delavec doma neupravičeno ali je dobil dopust, ali je na bolniški. Torej

stroj stoji, ker ni pri njem delavca. Vzemimo, da mi tisti čas delavca dejansko ne plačamo, toda ali ve vsakdo pri nas, da mi plačujemo davek in amortizacijo od vsakega stroja, če gre ali pa če stoji. Od rezkarja plačamo na dan 326 dinarjev davka na osnovna sredstva in amortizacijo, od tračne žage 300 dinarjev, od štiristranskega stroja pa kar 5600 dinarjev. Ali se vam ne zdi, da če stroj ne dela, plačamo pa vseeno od njega, da je takrat za nas čista izguba. Zaradi tega je popolnoma naravno, da morajo biti stroji 100% izkoriščeni. Torej če nam pri stroju delavec manjka, nimamo manjšega dohodka samo zaradi tega, ker manj naredimo, temveč tudi zaradi tega, ker nič ne naredimo pa poleg tega še za stroj plačamo davek.

Načel sem samo štiri primere, ki so pereči in ki jih moramo skupno čimprej rešiti. Poleg tega sem s temi primeri pokazal, da niso samo norme in še nešteto drugih stvari, o katerih bomo govorili prihodnjič, tisti vzrok, kjer dosežemo večje uspehe v produkciji oziroma večji dohodek, če se bomo lotili takoj in vztrajno reševanja teh problemov, bomo samo s temi štirimi rečmi ob manjšem trpljenju dosegli večji dohodek, lahko sami sebi izboljšali plačilo za naše delo ter nabavili še marsikaj, kar nujno potrebujemo in kar nas ovira, da ne moremo več in boljše producirati.

Sklepi VI. zasedanja Delavskega sveta podjetja

1. Glede plačnih postavk:

a) V politirni naj vsi začetniki prejema urno plačno postavko za dobo 3 mesecev 27 dinarjev na uro. Druga grupa naj prejema 30 dinarjev in prva grupa 33 dinarjev na uro.

b) V brusilnici naj vsi začetniki prejema urno plačno postavko za dobo 3 mesecev 27 dinarjev. Za ostale grupe naj se osnuje tarifna komisija po oddekih, ki naj prične z delom 3. t. m.

c) Za mizarsko delavnico naj komisija, sestojča iz 3. članov: Čuk Matko, Klavžar Ivan in Ržen Franc, skupno z mizarskim mojstrom Arkotom, sestavi delovni načrt.

2. V mehanični delavnici naj velja odslej pravilo, da se vsa naročila za izdelavo kakršnega koli materiala sprejemajo le po naročilu tehničnega direktorja.

3. Iz skladišča naj se izdaja material samo mojstrom oddelkov ali osebam, ki jih ti pooblastijo.

4. Investicije:

a) Na konferenci zbora proizvajalcev GLO Ljubljana okolica je bilo izglasovano, da se našemu podjetju dodeli investicijski kredit za leto 1954 v višini 38 milijonov, katerega pa bo moglo podjetje črpati šele proti koncu leta. Kljub temu, da kredita ni možno črpati takoj, naj se po sklepu delavskega sveta začne gradnja sušilne lope v dolžini 200 m.

5. Število članov delavskega sveta naj se poveča na 30 članov.

6. V bodoče morajo odgovorni v podjetju poskrbeti za pravočasno pripravo lesa za predelavo (sušilnice). V bodoče bo žaga podjetja žagala les v standardnih dimenzijah, s čimer bo odpadla tozadevna anomalija, predvsem glede dimenzije lesa potrebnega za predelavo. Hlodovina za leto 1954 je delno zasigurana, zaradi snegoloma.

7. Dne 2. 4. pa je med drugim sprejel upravni odbor podjetja sklepe o tarifni postavki za tapetniško delavnico ter določili urno plačno postavko za izdelavo vzmetnic na 40 dinarjev na uro.

8. Ker se je ugotovilo, da odnašajo nekateri delavci in delavke po drugi izmeni domov razne odpadke, je odbor sklenil, da se to najstrožje prepove. Kogar se bo dobilo, da bo to delal, izgubi pravico do voza odpadkov.

9. Upravni odbor je tudi obsodil in prepovedal prekupčevanje z odpadki. Zgodilo se je, da so nekateri prodajali odpadke ljudem, ki niso zaposleni v naši tovarni. V bodoče bo tak izgubil pravico do odpadkov, za izdane odpadke pa se mu bo zaračunala tržna cena dinarjev 1.900 za 1 kubični meter.

KUPUJEMO HLODOVINO!

Uspelo nam je dobiti vsak mesec večjo vsoto gotovine, vsled tega odslej naprej kupujemo hlovino tudi naravnost od gozdnih posestnikov.

Kupujemo vsako količino hlovine jelke in smreke in hlovovino bukke.

Plačamo po dnevnih cenah!

Zakaj bomo postali člani „Partizana“?

Zakaj se starejši ljudje pritožujejo nad pobalinstvom? Zakaj mladina pijačuje? »Mladi ne poznajo vljudnosti, mladina ni taka kot je bila!« in še nešteto drugih takih in sličnih gre na način današnje mladine.

Marsikdo bi hotel videti današnjega mladince takega, kakor ga je videl na kaki stari sliki. Lepo počesanega, roke navskriž, držeč se mamice itd.

No taki mladinci so bili le na slikah. Tudi včasih je bila v bistvu mladina taka kakršna je danes, vesela, živa, vedno hoteč nekaj novega! Razlika je le v tem, da je včasih zapela palica, da je bila mladina s silo vključena v nekaj, kar zanjo sploh ni bilo, ter je bila posledica, da so s take mladine, prej žive, postali mrki, sami v sebe zagrenjeni ljudje, od katerih ni imel koristi nihče.

Že mnogo let je tega, kar so pametni ljudje iskali poti in načinov, kako mladino vzgojiti v duševno in telesno zdrave ljudi, ki bodo v korist svoji družini in družbi. V vseh delih sveta so prišli do spoznanja, da mladina sama po sebi ni in ne more biti slaba, da mladina, če jo pravilno vzgajamo, je tudi pravilno vzgojena. Prišli so do zaključka, da je prav mladina tista, ki naravnost hoče in išče poti in vzgoje; da ne rabi palic in tesnih sob, temveč, da rabi le primerne vodstva, ki nudi mladini pogoje za čim boljši razvoj.

Če se danes Logatčani vprašujejo, zakaj je toliko mladine po gostilnah, če se pritožujejo, zakaj je mladina slabo vzgojena, mirne vesti lahko odgovorimo: »Zato, ker sami tako hočemo!« Zato, ker mladino sami pošiljamo v gostilne. Zato, ker znamo samo govoriti, da je mladina slaba, zato, ker smo mnogokrat taki kot svetopisemske jere, ki samo molijo in vzdihujejo, ker smo tako naučeni. Če pa smo pošteno, moramo priznati eno: za mladino se prav malo brigamo in mladini premalo nudimo!

Premalo nudimo? Mnogo ji nudimo, bo odgovoril marsikdo. Res je, mladini v naši državi mnogo nudimo, mnogo, mnogo več kakor v stari Jugoslaviji, toda v Logatcu premalo.

Ali ni čisto naravno, da mladinec, ko konča popoldne z delom v tovarni in se doma odpočije, začne na večer premišljevat, kam bo šel in kako bo prebil prosti čas?

Pa vendar, koliko je mladincev, ki nimajo veselja do drugega, kakor za gostilno. Koliko je mladincev, ki se ne bi vključili niti v eno od nešteti družtev in ustanov, ker se lahko mladina udejstvuje, vzgaja, zabava in krepi svoj duh in telo.

Eno od najboljših organizacij, ki se ukvarja z vzgojo mladine je društvo »Partizan«.

»Partizan« je društvo, ki je organizirano na prostovoljni osnovi ter ima za svoje člane ljudi vseh starosti in poklicev ter ima namen, da z telesno vzgojo, predvsem telovadbo, krepi in uri telo, da postane odporno proti vsem boleznim in s tem tudi odporno za vsakdanje delo.

Društvo pa ne goji samo telovadbe, temveč tudi vse vrste športa, kakor lahko atletiko, košarko, odbojko, ping-pong, nogomet, tenis, plavanje,

smučanje, drsanje, alpinizem in še nešteto drugih panog. Mlad človek ima veselje do športa, pa naj bo to smučanje, plavanje ali pa kaka druga panoga, če pa nima veselja prav za nobeno stvar ni mlad — je starec.

Društvo »Partizan« v Logatcu si je postavilo za cilj, da pritegne v svoje vrste čim več mladine. Zaradi tega je pričelo s široko akcijo za vključitev mladine v svoje vrste ter enkrat za vselej odpravi parolo: »Mladina je zanič!«

Da bo imela mladina v svojem prostem času prostore, kjer se bo zabavala in telovadila, bo »Partizan« zgradil svoj lastni telovadni dom.

Telovadni domovi in moderne športne naprave stanejo veliko denarja. Naše društvo tega nima, toda prav zato, ker ima danes še malo sredstev, se bo še bolj borilo, da bo dobilo svoj lastni dom.

Starši! Včlanite v društvo »Partizan« svoje sinove in hčere, vam bodo že v življenju hvaležni za vaš mali trud!

Mlade delavke in mladi delavci, postanite aktivni člani »Partizana«!

Mladinci in mladinke, v borbo za naše društvo, v borbo za naš novi telovadni dom!

Logaška . . .

Micki iz Gase se je pritoževal Tone iz Klanca. Pravil ji je, da mu je zopet nekdo drugi pravil, da ne bo smel delavec, ki bo hotel ostati delavec, najeti njive in na njej saditi solate. Tisti, ki bo tako delal, bo kmet. Ali bo kmet, ali pa delavec, ki bo moral delati samo v tovarni, po delu pa lepo doma ležati, brez da bi sadil solato.

Tone iz Klanca je bil baje tako prestrašen kaj bo, da ni mogel več noči spati, ker ni vedel ali bi najel krpo njive ali ne.

Micka iz Gase je povedala naprej Ančki iz vasi. Še tisti dan so križem krašem obsojali oblast, ki bo izdala tako uredbo.

Tone iz Klanca je postal preko noči žrtev že starega toda še ne patentiranega izuma, ki ga imenujejo: pravijo, da bo . . . ali si slišal, menda je že to in to . . . Ta izum, ki ga s pridom uporabljajo nekateri vaščani, je spremenil našega najboljšega delavca, ki ni nikdar imel sam toliko sveta, da bi se lahko na njega vlegel, za kmeta.

No nekaj je k temu pripomniti. Če bi ta izum že res bil enkrat patentiran, kar ni bilo na žalost še v nobenem kraju, bi lahko odpravili vse telefone, telegrafe, radio in časopise, še celo televizijo. Poštarice bi stale pred poštami in žvižgale. kajti »pravijo« bi mnogo hitreje raznašal vesti, pa še brez znamk.

Zaenkrat se ta izum ni obnesel. Tone naj kar lepo posadi solato, v tovarni pa še naprej reže na čelilniku deske.

Deske ali izdelke?

Navajamo nekaj primerov iz katerih je razvidno kakšno vrednost dobimo pri izvozu desk in kakšno dobimo pri izvozu gotovih izdelkov za 1 m² desk.

Za 1 m² bukovih desk, ki jih prodamo v Italijo po 24.000 lir (t. j. najvišja prodajna cena za bukovne deske) dobimo v dinarjih 17.800.

Za izdelke izdelane iz 1 m² lesa dobimo naslednje cene:

kom.	Vrsto izdelka	Prodajna cena za m ² v dinarjih
4.000	palic	38.000.—
ali 300	televizijskih stolčkov	60.000.—
ali 70	stoli tip 1	86.800.—
ali 4.800	hlačnih napenjačev	57.200.—
ali 58	holandskih stopnic	81.200.—
ali 2.158	obešalniki tip 100	64.380.—
ali 1.146	obešalniki tip 126	86.216.—
ali 72	karnise	64.800.—
ali 3.455	Riko obešalniki	69.100.—

Iz gornje primerjave lahko vidimo, da dobimo za izdelke mnogo več kakor za surov rezan les. Ni pa samo ta ugotovitev važna, mnogo važnejše je, da izvozimo pri izdelkih visoko vrednost, a pri tem uporabimo le 1 m² lesa za katerega v prvem primeru dobimo le 17.800 din, a v drugem primeru 2 krat 3 krat več ter nam predstavlja razlika med ceno lesa in ceno dobljeno za izdelke dobro plačano delo naših delavcev in naših strojev.

Vsak pameten človek lahko takoj izračuna, da je mnogo bolje izdelovati in izvažati gotove izdelke, ne pa rezan les, kajti že preprost račun pove, da pri izdelkih izvažamo delo v večji meri, a les, ki je naše največje naravno bogastvo, v najmanjši meri. Na tak način, ko izvažamo malo lesa, a dosti dela, bomo naše gozdove očuvali našim ljudem, da bodo lahko še stoletja nudili delo v lesno predelovalnih tovarnah.

Gospodarski zakon celega sveta je, da tista država, ki izvažata samo surovine (svoja naravna bogastva), pa če tudi jih ima mnogo, ostane vedno revna, tista država, ki pa svoje surovine predela sama, postane močna in bogata.

Naši uspehi v inozemstvu

Kljub temu, da je naša tovarna takorekoč zrasla preko noči do take velikosti, marsikateri Logatčan ni verjel, da bo tako velik kolektiv imel tudi dovolj dela. »Lahko je zidati in postavljati stroje, toda kdaj bodo prodali in če bodo sploh take izdelke napravili, da jih bo kdo kupil« so govorili.

No, praktično delo v lanskem letu je pokazalo, da naši mojstri in delavci dobro poznajo svoj posel. Naši izdelki so danes prekosili izdelke marsikatero že pred več leti dograjene tovarne. Ne samo po vsej naši državi, več kakor 60 odst. vseh izdelkov prodamo v druge države.

Da ne bo slepomišenja bomo kar v številkah povedali kaj smo prodali že do 30. januarja letos: a dobave v tem letu:

V Ameriko 70.000 komadov TW stolčkov.

V Ameriko 20.000 komadov držal za čopiče.

V Ameriko 1.200 komadov stolčkov.

V Anglijo 20.000 komadov poltapediranih stolov.

V Anglijo 5.000 komadov miz.

V Anglijo 288.000 komadov obešalnikov tip 126.

V Anglijo 120.000 komadov barvanih TW stolčkov.

V Anglijo 840.000 komadov raznih brusilnih palic.

V Nemčijo 28.000 komadov Riko obešalnikov.

V Nemčijo 20.000 komadov obešalnikov tip 126.

V Nemčijo 30.000 komadov ribiških stolov.

V Nemčijo 50.000 komadov Riko obešalnikov.

V Holandijo 11.200 komadov sušilnih stojal.

V Holandijo 13.000 komadov specialnih dviznih stolov za knjižnice.

Vrednost prodanih artiklov znaša skupno nad 130 milijonov deviznih dinarjev. To so pogodbe, ki jih bomo morali v prvi polovici tega leta izpolniti. Poleg teh je še več manjših pogodb za manjše količine raznega blaga, ki ga bomo izdelali. Torej dela ne bo zmanjkalo! Za nami so časi, ko so nekateri mislili, da smo sposobni izvažati samo hlodovino in rezan les. Mi danes moramo delati s polno zavestjo, da v prvi vrsti prodajamo delo naših strojev in naših rok, ter da se tega našega dela ne sramujemo pred tujci, ki priznavajo naše izdelke ter jih toliko naročujejo, da moramo zaenkrat naročila celo odklanjati, ker vseh ne bi zmogli.

Nekaj iz naše tehnične pisarne

— Tovarna pohištva »Stol« pri Kamniku je odstopila naši tovarni težki tricilindrični brusilni stroj kanadske proizvodnje. Stroj ima pogon 24 kW ter brusi 120 cm široke in neomejeno dolge ploške. Stroj je sicer starejšega tipa, vendar si bo tovarna z njim pomagala. Slični stroji novejših znamk stanejo danes okrog 25 milijonov dinarjev.

— Kolektiv naše strojne delavnice je izdelal za LIP Cirknico moderen avtomatski brusilni stroj za brušenje okroglih palic.

— 21. marca so si našo tovarno ogledali strokovnjaki iz tovarne pohištva v Lupoglavi. Vsi obiskovalci so bili začudeni nad naglim razvojem naše industrije.

— Kodele Ciril, brusač iz naše brusilnice, je bil v mesecu marcu na dvodnevni praksi v tovarni pohištva »Stol«.

— Izdelani so dokončni načrti za 200 m dolgo barako, ki bo služila skladiščenju lesa. Upamo, da bomo kmalu pričeli z gradnjo.

— Tovarna je pridobila dva večglavna vrtna stroja. Enega je izdelala naša remontna delavnica, drugega pa smo prejeli iz tovarne »Stol«.

— Obveščeni smo, da bosta do konca meseca julija v tovarni »Mehanika« v Ljubljani izdelana dva visokoturna rezkalna stroja, ki sta naročena za naše podjetje.

— Iz OLO Ljubljana okolica smo brezplačno prejeli električno sireno, ki bo montirana na plospu tovarne. Njen domet je 3 km.

— Lep uspeh našega izdelka. Fotelj Lux, ki ga je projektiral naš arhitekt Kasal, je bil na Zagreb-

škem pomladanskem velesejmu uvrščen med najboljše izdelke lesne industrije Jugoslavije.

— Uspeh stolarne. Lastnik velike holandske tovarne »Everest« iz Roterdama si je ogledal v preteklem mesecu našo tovarno ter je kupil celotno produkcijo gostilniških stolov. Doslej teh stolov še nismo izvažali ter jih ne izvažajo nobeno podjetje v Jugoslaviji. Na domačem trgu smo jih prodajali po 510 dinarjev za komad, tvrdki »Everest« pa smo jih prodali po 1.240 dinarjev za komad.

Disciplinske Kazni

Disciplinsko sodišče je pod predsedstvom tov. Kobala Jožeta in prisotnosti disciplinskega tožilca, na ustni razpravi dne 8. marca 1954 obsodilo:

1. Tov. Guzzi Bogomira, tapetnika, zaradi protipravne pridobitve osebne materialne koristi v višini din 6.673 s kaznijo povrnitve gornjega zneska, pismenim strogim javnim ukorom, denarno kaznijo enodnevnne čiste plače in na povrnitev dela stroškov postopka din 194.

2. Tov. Čuh Vinka, delavca v strojnem oddelku tovarne, z odpustom iz podjetja in povrnitev stroškov postopka din 194, zaradi stalno ponavljajoče se malomarnosti pri delu in zaradi neupoštevanja odredb predelavcev.

3. Tov. Leskovec Janeza, delavca na skladišču lesa, s strogim javnim pismenim ukorom in s povračilom stroškov postopka din 194 zaradi malomarnosti pri delu.

Disciplinsko kaznovan je bil tudi tov. Sušteršič Vinko, delavec v strojnem oddelku tovarne, s pismenim javnim ukorom zaradi zanemarjenja varnostnih predpisov pri delu.

Namen gornjih kazni je vzgojen in upamo, da bo navedene odvrnilo od nadaljnjih prekrškov.

Sprejeti v mesecu marcu

V upravo: Maček Betka, Čibej Tanja.

Delavci: Velikonja Cveto, Menart Štefan, Trček Stane, Kogovšek Jakob, Zohar Anica, Gantar Štefka, Gantar Tončka, Vajt Cveta, Pivk Slavko, Mihelčič Alojz, Hribernik Avguštin, Kunc Peter, Nemgar Andrej.

Vajenci: Pečelin Franc, Nagode Vinko, Bogataj Niko.

Odpuščeni: Čuk Vinko discipl.

Prenehanje delovnega razmerja: Čepon Karol na lastno željo, Prepeluh Janez sporazumno. Slabe Franc na lastno željo.

V mesecu marcu je bilo prijavljenih 9 lažjih nezgod. Nezgode so se zgodile:

- 6 v strojni,
- 1 v mehanični delavnici,
- 1 v brusilnici,
- 1 na žagi.

Bolovalo je 56 delavcev in uslužbencev. Vsi so imeli do 7 dni bolovanja.

PRIPRAVE ZA PRVOMAJSKO PROSLAVO

Prejšnje leto se je največji praznik vseh delovnih ljudi na svetu, 1. maj, praznoval v Logatcu po posameznih podjetjih. Letos pa pripravlja KSS v sodelovanju z upravami podjetij in drugimi množičnimi organizacijami veliko skupno praznovanje.

Praznovanje se bo vršilo na prostem v neposredni okolici Logatca. Podrobnosti o programu nam še niso znane, vendar pa pričakujemo, da bo ta najlepši praznik dostojno proslavljen. Naš kolektiv se bo manifestativno udeležil proslave.

100 odst. več kakor lansko leto

Celo leto lani smo dosegli v podjetju 150 milijonov dinarjev izpolnitve plana. Letos pa v treh mesecih 75 milijonov dinarjev ali polovico lanskega plana.

Lani smo v celem letu izvozili za 47 milijonov dinarjev raznega blaga v razne tuje države. Letos pa smo že sedaj v treh mesecih izvozili za 40 milijonov dinarjev.

Vsako mora priznati, da so se začeli lanskeletni napor obrestovati in nositi sadove, vendar z doseženo proizvodnjo še nismo zadovoljni. Po računih uprave podjetja moramo pri minimalnem povišanju delovne sile, toda z večjo izrabo strojnega parka, ki je že na razpolago, realizirati do meseca julija najmanj 30 milijonov dinarjev.

Velika tombola v Logatcu

V mesecu juniju ali juliju bo priredil Krajevni sindikalni svet veliko tombolo. Kljub temu, da so Logatčani za tombolo navdušeni ter je vsaka tombola v Logatcu zelo lepo uspela, bo ta po vojni prva.

KSS upa, da bo za tombolo spravil skupaj mnogo lepih dobitkov, med drugim radio, pohištvo, prašiča itd. Vrednost dobitkov bo okrog četrta milijona dinarjev.

Prepričani smo, da bo tombola uspela. Pozdravljamo tudi velikodušno gesto KSS, ki je čisti dobiček tombole namenil kot prispevek za gradnjo telovadnega doma, ki ga bo v bližnji prihodnosti gradilo društvo »Partizan« in ga telovadci že težko pričakujejo.

Z veseljem tudi ugotavljamo, da je iniciativa za tombolo prevzel sindikat, ter upamo, da bo tudi bodoča leta vedna tombola v Logatcu pod okriljem sindikata.

DOPISUJTE VSI V NAŠ LIST

Tudi drobni problemi iz obrata so dragocena in zanimiva snov za naš list.

Vsako vprašanje in vsak problem, ki ga ne morete sami rešiti, bo rešen, če ga objavite v našem listu. Več glav več ve! Vaše prispevke za naš list pošljite uredniškemu odboru ali pa tajništvu podjetja. Vsi prispevki, ki obravnavajo probleme našega kolektiva ali pa logaške okolice bodo dobrodošli našemu listu.